

Рансодія осені. Чергове засідання ФК ЗДА

Бандура – суто український інструмент.

Власне, не просто вже інструмент, а втілення і символ, душа і слово українця, де б він не жив.

Чергове засідання ФК ЗДА, яке відбулося 27.11.2009 р. у форматі творчої зустрічі з надзвичайно талановитою та унікальною особистістю — солісткою Запорізької обласної філармонії, головою Запорізького відділення Української спілки бандуристів Ольгою Петрівною Беженар на тему: «Бандура як символ української ментальності: минуле і сучасне».

Відкриваючи засідання, зав. кафедри філософії і політології В. С. Каложний зауважив, що бандура – не просто музичний інструмент, а душа українського народу, а її звучання – відлуння душі українців. У давнину бандура та пісня займали друге місце після вознесення душі до Бога в молитві, а святий голос бандури став своєрідним духовним та культурним символом українського народу. В сучасній культурі поруч з постаттю кобзаря-чоловіка з'являється чарівна постать кобзаря-жінки. О.П. Беженар – відомий музикант, успішно гастролює як в Україні (Київ, Львів, Харків...), так і за кордоном (Польща, Фінляндія...). Змістовна доповідь Ольги Петрівни, яка спиралась на авторитетні думки дослідників Фамінцина, Г. Хоткевича, М. Лисенка, П. Куліша та ін., була зосереджена на історії виникнення української бандури. Аналізуючи феномен українського кобзарства як унікального явища нашої культури, О.П. Беженар приділила значну увагу таким іменам, як О. Вересай, М. Кравченко, С. Мовчан, зазначивши, що виконання кобзарської думи могло тривати до 40 хвилин! Доповідь О.П. Беженар гармонійно поєднувалась із насиченою концертною програмою.

У супроводі солістки обласної філармонії Глони Турчанинової прозвучали твори М. Дремлюги, К. Мяскова, В.А. Моцарта, А. Шнітке, популярні на теми популярних мелодій ХХ ст., які зачарували всіх присутніх не просто технікою виконання та різноманітністю репертуару, а й надзвичайним мелосом як відлунням віків нашої історії: і славетної, і героїчної, і болісної, і трагічної; і, звичайно, яскравістю, душевністю, глибиною особистості самої виконавиці.

В обговоренні бандури як символу української ментальності в контексті минулого та

сучасного, особливо популяризації мистецтва гри на банду-рі, виховання нових кобзарів, передачі досвіду взяли участь: - викладачі та науковці ЗДА та інших ВНЗ м. Запоріжжя (проф. Терлецький В.М., викл. Банах Л.С., доц. Макушинська Г.П., ст. викл. Ільчук І.А., доц. Яхненко В.М.); - представники релігійних громад (Святовіт Пашник); - музиканти (І. Турчанинова), поети (С. Лойко, В. Кисіль), і, звичайно ж, студентська молодь (О. Голота, Д. Гончаренко та ін.), які своїми бурхливими оваціями та криками «Браво! Біс!» супроводжувала виступи артистів. Атмосфера засідання ФК ЗДА була надзвичайно світлою та натхненною, сповненою музичних і поетичних образів, що насичили всіх присутніх романтичною наснагою, патріотичними почуттями і оптимізмом!

*Г.П. Макушинська,
доцент кафедри філософії*

“ПОДАРУЙ ТЕПЛО СВОЇХ ДОЛОНЬ!”

1 грудня до Всесвітнього дня толерантності до ВІЛ-позитивних людей по Україні та всьому світі відбулася ціла низка заходів.

Наша академія не залишилася осторонь. Студентський Сенат ЗДА спільно з Комітетом у справах сім'ї та молоді Запорізької міської ради та БФ “Сподівання” (президент Доценко Н.В.) організували проведення акції “SOS! Врятуй Україну від СНІДу! Профілактика ВІЛ-інфекції спільними зусиллями студентів ЗДА”.

На заході були присутні працівники соціальної служби.

В рамках цієї акції всім студентам роздавали тематичний матеріал та засоби захисту. Був проведений конкурс стіннівок, найкращі з яких ми мали змогу побачити.

В холі лунала музика та проводився захід “ПОДАРУЙ ТЕПЛО СВОЇХ ДОЛОНЬ!” Всі бажаючи (а їх було чимало) малювали на своїх долонях і

писали щирі побажання... Можливо для хворих людей це справжній подарунок, справжнє тепло не тільки долонь, а й широкого серця!

Відповідальними за проведення акції були Єгоров А., гр.ЕК-06, Хлебнікова А., гр.МП-06-2, Скрипка Д., гр. Ф-09м.

Особлива подяка за участь у підготовці Тищенко О., гр.ЕК-06, Гавриленко О. гр.ЕП-08-1, Сиваченку О., гр.ОА-07, Медведєвій А., Студьоновій, Філоненку А.

Дуже приємно, що наші серця не залишаються байдужими до проблем інших людей.

“Пам'ятай! В кожного з нас є невичерпний скарб: повні долоні любові, повні жмені добра і повна душа віри! І це єдина валюта, яка не зазнає інфляції!” Разом ми змінимо світ на краще!

*Тетяна АНАТОЛЬЄВА,
ЕП-07-10*

Кажуть, у кожної людини є три періоди в житті: коли вона вірить у Миколая, коли не вірить і коли вона сама Святий Миколай.

ДЕНЬ СВЯТОГО МИКОЛАЯ

Отож, якщо маєте дарувати малечі свято, то ваш добрий вчинок точно не буде марним. Лише краплина добра й любові, і хтось, можливо, для якогось малюка це буде найкраще свято в житті. Саме в такий спосіб стати Миколаєм – самотужки відвідати дитбудинки та влаштувати дітям свято вирішили студенти факультету економіки та управління. Накупивши солодощів та іграшок, завчасно домовившись з вихователями закладу школи-інтернату №7 ми потрапили на аудієнцію до малих

розбишак. Розважалися й веселилися з дітьми дощочу. Веселі конкурси на кмітливість, спритність та швидкість не залишили байдужими навіть найменших вихованців дитячого будинку та подарували масу задоволень нам самим. Як стверджують вихователі дитбудинків, увага та спілкування – найкращий подарунок на Миколая. Для дітей не так важливі солодощі й подарунки, як ви їм подаруєте, найголовніше

любов, яку ви їм, бодай на мить, дасте і якої їм так бракує у повсякденному житті. То ж ми намагалися створити такий святковий настрій, який би надовго запам'ятався дітям. І, свято вдалося, бо відверті, радісні обличчя дітей, слова подяки та запрошення відвідати їх ще та водночас щирі сльози розтавання дуже вразили та вплинули на нас. Ми впевнені, це була не остання наша зустріч. **За активну участь в організації та проведенні заходу найщиріші**

слова подяки виголошуємо таким студентам ФЕУ, як: Гавриленко А. гр. ЕП-08-1, Тищенко О. гр. ЕК-06-1д., Чуєва А. гр. ЕК-06-1, Мілевська Г. гр. М-07-2, Баришева Т. гр. М-07-2, Анатольєва Т. гр. ЕП-07-1, Пономаренко Г. гр. ЕП-08-1, Медведєва Н. гр. ЕК-009-1., Калужна Ю. гр. ОА-08-1 та всім студентам й викладачам, які долучилися до цієї акції.

*Заступник декана ФЕУ з ВР
ПЕТУХОВА Ольга Василівна*

доклали всі вони та й самі учасники, щоб народилися справжні зірки ЗДІА в цьому концерті!

І не даремно – адже академічний зал практично вибухав оплесками після кожного танцювального номера наших новобранців! Дякуємо за чарівне відовище! **Фотосесія - на стор. 10.**

ДЕБЮТ-2009. Потрійне свято відбулося

Відповідно до традиції, першкурсники академії мають унікальну нагоду продемонструвати свої творчі здібності.

Цього року свято талантів приурочене 50-річчю створення нашого ВНЗ та запізнілому (з об'єктивних причин) святкуванню Міжнародного дня студентів.

Гран-Прі-2009 не отримав ніхто, оскільки враження від виступів усіх учасників виявилось приблизно рівними. Проте призіві місця розподілилися таким чином: **III місце** поділили між собою технічні факультети **МФ та МТФ. ФЕЕ** отримав «срібло», а **переможцем став об'єднаний ФІЕТ.**

Декани та їх заступники з виховної роботи, культурги груп, Студентський центр мистецтв – щорічно вкладають

свої сили, час, яскраві ідеї в підготовку та проведення конкурсу, а потім – святкового концерту його лауреатів.

Як розповіла нам керівник Студентського центру мистецтв Людмила Олександрівна Пригаро, цього року виявили бажання взяти участь у «Дебюті» студенти, більшість яких (наприклад, виконавці танцю «Стиляги») жодного разу не виступали на сцені! Ніколи! Прийшли з простим бажанням «Хочу!».

З ними щодня займалися сценічною майстерністю, постановкою виступів фа-хівці Центру, культурги факультетів (особлива подяка Даші Кузьмінній та Альоні Середі). Скільки ж часу, скільки зусиль

ДЕНЬ СВЯТОГО МИКОЛАЯ

Діти – квіти життя. А які вам подобаються квіти? Тюльпани, проліски, півонії, троянди, айстри, волошки, лілеї... Їх численна кількість, таких різних і таких чудових. Цікомо можливо, що одна з них бігає зараз навколо вас і просить приділити їй увагу. **Щодо правдивості написаного вище я й гадки не мав. Своїх дітей поки ще не маю, в сім'ї я єдиний, і квіти дарую тільки на свята.**

18 грудня я відвідав... Точніше, я й активісти ФІЕТу побували у Кам'янському

відділенні дитячого будинку-інтернату для дітей з вадами слуху з метою привітати його вихованців з Новим роком і днем Святого Миколая. Подарували ялинку, фрукти та канцелярію.

Я хочу повернутися до зай-менника «я»: «Я був у дитячому будинку». І роблю це тому, що під час зустрічі з дітьми відчув себе наодинці з ними. Для мене не було ані Димка Кузнецова, ані Ганнусі з Марією – жодних моїх друзів, вихователів, подарунків... Навіть не було стін навколо – тільки

А які вам подобаються квіти?

я й вони. Адже коли виходиш на галявину квітів, ти тільки радієш: бігаєш від квітки до квітки, знайомишся з ними, вдихаєш їх аромат і тобі все одно – які в них наукові назви.

Ми нічого не казали, вербальне спілкування було принципово неможливе – дітки малі й глухонімі, але мені здавалося, що я все розумію. Я намагався відповідати так само, не розкриваючи вуст. Посмішка, ніяковість, жах, жести та очі, чисті дитячі очі – ось мова, якої мене навчили. Гадаю, що навіть жести з мімікою були лише доповненням у спілкуванні – головним був душевний контакт.

Вам, напевно, цікаво, про що ми говорили? Вони питали: «Що ти таке?», «Ого, а чому ти такий великий?», «А навіщо ти приніс це, таке велике, пахуче й колuche?»...

(далі на стор. 7)